

401-90

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
«ПОЛТАВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА ІМЕНІ ЮРІЯ КОНДРАТЮКА»

Факультет філології, психології та педагогіки
Кафедра загального мовознавства та іноземних мов

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор з науково-педагогічної та
навчальної роботи

А.М. Мартиненко
«*серпень*» 2024 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

**«ТЕОРЕТИЧНИЙ КУРС ПОЛЬСЬКОЇ МОВИ (ФОНЕТИКА, ЛЕКСИКОЛОГІЯ,
ГРАМАТИКА, СТИЛІСТИКА)»**
(назва навчальної дисципліни)

підготовки

бакалавра

(назва ступня вищої освіти)

спеціальності

014 «СЕРЕДНЯ ОСВІТА»

(код і назва спеціальності)

Полтава
2024 рік

М.М. М.

Робоча програма навчальної дисципліни «Теоретичний курс польської мови (фонетика, лексикологія, граматика, стилістика)» для студентів спеціальності 014 «Середня освіта», першого (бакалаврського) рівня вищої освіти. Складена відповідно до освітньої програми «Середня освіта (англійська мова і друга іноземна мова)» 2024 року.

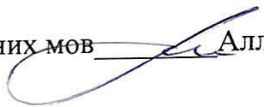
Розробник: Болотнікова А.П., завідувачка кафедри загального мовознавства та іноземних мов

Погоджено

Гарант ОП «Середня освіта (англійська мова і друга іноземна мова)» Тетяна КОРОЛЬ

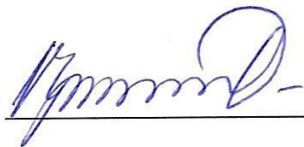
Робоча програма затверджена на засіданні кафедри загального мовознавства та іноземних мов

Протокол від «27» серпня 2024 року № 2

Завідувачка кафедри загального мовознавства та іноземних мов Алла БОЛОТНІКОВА
«27» серпня 2024 року

Схвалено навчально-методичною комісією факультету філології, психології та педагогіки

Протокол від «29» серпня 2024 року № 1

Голова навчально-методичної комісії факультету Віктор ЧЕРНИШОВ
«29» серпня 2024 року

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, ступінь вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни	
		форма навчання денна	
Кількість кредитів – 8	<u>01</u> <u>Освіта</u>	Вибіркова	
Загальна кількість годин – 240			
Модулів – 1	Спеціальність <u>014</u> <u>Середня освіта</u>	Рік підготовки:	
Змістових модулів – 6		4-й	4-й
		Семестр	
		7-й	8-й
Індивідуальне завдання – не передбачено	Ступінь вищої освіти <u>бакалавр</u>	Лекції	
		22 год.	20 год.
		Практичні, семінарські	
		20 год.	22 год.
		Лабораторні	
		-	-
		Самостійна робота	
		78 год.	78 год.
		Індивідуальна робота: -	
Вид контролю:			
Диференційований залік	Екзамен		

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної та індивідуальної роботи становить:

для денної форми навчання – 84 / 156

2. Мета навчальної дисципліни

Мета: удосконалити навички правильної польської вимови та розвиток вмінь самостійного використання теоретичних знань та практичних навичок з фонетики польської мови у подальшій педагогічній діяльності; послідовно висвітлити, які фонетичні та морфологічні процеси пройшли у польській мові, як змінювалася лексична система польської мови протягом історії її розвитку; ознайомити студентів з історією розвитку польської мови від найдавніших часів і до сьогодення; з історією розвитку літературної польської мови, умовами її функціонування та джерелами її вивчення в різні історичні періоди; подати основи теоретичної граматики польської мови, навчити пояснювати сучасні фонетичні та граматичні процеси через призму історії мови. Метою курсу практичної стилістики польської мови є підготовка студентів до написання різних типів текстів, зокрема наукових текстів. Студенти ознайомляться з загальними принципами побудови тексту (розрізнення та узгодженість тексту, композиція тексту, конструкція абзацу), з функціональними стилями польської мови та з різними формами висловлень. Знання, отримані під час аналізу текстів, є підпорядковані набуттю практичних навичок - учасники навчаються будувати тексти, пристосовуючи форму висловлення до своєї мети і вибираючи відповідні засоби висловлювання.

Загальні компетентності:

ЗК 1 Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово, здійснювати ефективну комунікацію українською й іноземними мовами в межах професійної діяльності.

ЗК 6 Здатність розв'язувати складні непередбачувані задачі й проблеми в професійній діяльності шляхом застосування отриманих знань, навичок і вмінь.

ЗК 9 Знання та розуміння предметної області й специфіки професійної діяльності та сучасних тенденцій їх розвитку.

ЗК 10 Здатність ухвалювати рішення та діяти, дотримуючись принципу неприпустимості корупції та будь-яких інших проявів недоброчесності.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності (СК):

СК 8 Здатність чітко й виразно висловлювати свою думку іноземними мовами в усному та письмовому вигляді відповідно до прагматичного наміру й комунікативної ситуації, використовуючи на практиці фонетичні, лексичні, граматичні, стилістичні, дискурсивні знання, реалізуючи ефективні стратегії, а також здійснювати медіацію в професійному контексті.

3. Передумови для вивчення дисципліни

Передумовами для вивчення дисципліни «Теоретичний курс польської мови (фонетика, лексикологія, граматики, стилістика)» є дисципліни «Практика усного і писемного мовлення (польська мова)» (2-4 курси), «Теоретичний курс англійської мови (фонетика, лексикологія, граматики, стилістика)» (3 курс), з якими встановлено міждисциплінарні зв'язки на засадах інтеграції та науковості.

4. Очікувані результати навчання з дисципліни

Програмні результати навчання:

ПНР 1 Знати історію та сучасні тенденції розвитку світової педагогіки, психології, філології та методики навчання іноземних мов і зарубіжної літератури.

ПНР 5 Володіти знаннями про мову загалом в синхронічному та діахронічному аспектах, уміти виокремлювати галузі філології, окреслювати коло їхніх основних проблем.

ПНР 6 Уміти застосовувати філологічні знання для розв'язання професійних завдань, зокрема для формування іншомовної комунікативної та міжкультурної компетентностей в здобувачів освіти.

ПНР 10 Вільно володіти українською та іноземними мовами в усній і письмовій формах, у різних жанрово-стильових дискурсах і реєстрах спілкування для вирішення комунікативних завдань у непередбачуваних ситуаціях.

5.Критерії оцінювання результатів навчання

Критерієм успішного проходження здобувачем освіти підсумкового оцінювання може бути досягнення ним мінімальних порогових рівнів оцінок за кожним запланованим результатом вивчення навчальної дисципліни.

Мінімальний порогів рівень оцінки варто визначати за допомогою якісних критеріїв і трансформувати в мінімальну позитивну оцінку числової (рейтингової) шкали.

Сума балів	Значення ЄКТ С	Оцінка	Критерій оцінювання	Рівень компетентності
90 – 100	A	Відмінно	Здобувач демонструє повні й міцні знання навчального матеріалу в обсязі, що відповідає робочій програмі дисципліни, правильно й обґрунтовано приймає необхідні рішення в різних нестандартних ситуаціях. Власні пропозиції Здобувача в оцінках і вирішенні практичних задач підвищує його вміння використовувати знання, які він отримав при вивченні інших дисциплін.	Високий , що повністю забезпечує вимоги до знань, умінь і навичок, що викладені в робочій програмі дисципліни.
82 – 89	B	Добре	Здобувач демонструє гарні знання, добре володіє матеріалом, що відповідає робочій програмі дисципліни, робить на їх основі аналіз можливих ситуацій та вміє застосовувати теоретичні положення при вирішенні практичних задач, але допускає окремі неточності. Вміє самостійно виправляти допущені помилки, кількість яких є незначною.	Достатній , що забезпечує Здобувачу самостійне вирішення основних практичних задач.
74 - 81	C	Добре	Здобувач загалом добре володіє матеріалом, знає основні положення матеріалу, що відповідають робочій програмі дисципліни, робить на їх основі аналіз можливих ситуацій та використовує для рішення характерних/типових практичних завдань на професійному рівні. Додаткові питання про можливість використання теоретичних положень для практичного використання викликають ускладнення.	Достатній , конкретний рівень, за вивченим матеріалом робочої програми дисципліни.
64 - 73	D	Задовільно	Здобувач засвоїв основний теоретичний матеріал, передбачений робочою програмою дисципліни, та розуміє постанову стандартних практичних завдань, має пропозиції щодо напрямку їх вирішень. Розуміє основні положення, що є	Середній , що забезпечує достатньо надійний рівень відтворення основних положень

			визначальними в курсі, може вирішувати подібні завдання тим, що розглядалися з викладачем, але допускає значну кількість неточностей і грубих помилок, які може усувати за допомогою викладача.	дисципліни.
60 – 63	E	Достатньо	Здобувач засвоїв основний теоретичний матеріал, передбачений робочою програмою дисципліни, та розуміє постанову стандартних практичних завдань, має пропозиції щодо напрямку їх вирішень. володіє основними положеннями на рівні, який визначається як мінімально допустимий. Правила вирішення практичних завдань з використанням основних теоретичних положень пояснюються з труднощами. Виконання практичних завдань значно формалізовано: є відповідність алгоритму, але відсутнє глибоке розуміння роботи та взаємозв'язків з іншими дисциплінами.	Середній, що є мінімально допустимим у всіх складових навчальної дисципліни.
35 - 59	FX	Незадовільно з можливістю повторного складання екзамену/ заліку	Здобувач може відтворити окремі фрагменти з курсу. Незважаючи на те, що програму навчальної дисципліни Здобувач виконав, працював він пасивно, його відповіді під час практичних і лабораторних робіт в більшості є невірними, необґрунтованими. Цілісність розуміння матеріалу з дисципліни у здобувача відсутні.	Низький, не забезпечує практичної реалізації задач, що формуються при вивченні дисципліни.
0 – 34	F	Незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	Здобувач повністю не виконав вимог робочої програми навчальної дисципліни. Його знання на підсумкових етапах навчання є фрагментарними. Здобувач не допущений до здачі екзамену/заліку.	Незадовільний, Здобувач не підготовлений до самостійного вирішення задач, які окреслює мета та завдання дисципліни.

6. Засоби діагностики результатів навчання

Засобом оцінювання та методом демонстрування результатів навчання є стандартизовані тести, презентації, диференційований залік, екзамен.

7. Програма навчальної дисципліни

Moduł treściowy 1. FONETYKA

Temat 1. Specyfika polskiego systemu fonetycznego. Dźwięki samogłoskowe języka polskiego, specyfika ich wymowy. Articulacja samogłosek nosowych i ich alofonów. Sposoby odtwarzania polskich samogłosek nosowych w strumieniu mowy.

Ćwiczenie № 1.

Temat 2. Dźwięki spółgłoskowe języka polskiego. Specyfika wymowy spółgłosek polskich. Główne odmiany funkcjonalne odmian samogłosek i spółgłosek w języku polskim.

Ćwiczenie № 2.

Temat 3. Akcent w języku polskim. Specyfika akcentowania wyrazów w języku polskim, akcentowanie wyrazów zapożyczonych, upraszczanie grup spółgłosek, wyrazy bezakcentowane (enklityki i proklityki).

Ćwiczenie № 3.

Temat 4. System fonologiczny języka polskiego. Historia ortografii polskiej. Wymowa. Skład fonemów samogłoskowych polskiego języka literackiego, cechy różnicujące fonemów samogłoskowych. Budowa fonemów spółgłoskowych języka polskiego, główne cechy różnicujące fonemów spółgłoskowych. Reformatorzy pisowni polskiej w historii języka polskiego. Podstawowe zasady ortograficzne: fonetyczne, morfologiczne, historyczno-etymologiczne, umowne (semantyczno-gramatyczne). Słowniki ortograficzne języka polskiego.

Ćwiczenie № 4.**Moduł treściowy 2. LEKSYKOLOGIA**

Temat 5. Przedmiot leksykologii. Problemy leksykologii jako systemu. Pola wartości. Pojęcie jednostki leksykalnej. Definicja leksykologii. Zadania leksykologii. Semantyka leksykalna. Teoria znaczenia. Filozoficzne i językowe koncepcje znaczenia. Pojęcie semantyki.

Ćwiczenie № 5.

Temat 6. Polisemia i homonimia. Synonimia. Antonimia. Rodzaje polisemii. Klasyfikacja homonimów. Rodzaje synonimów. Funkcje synonimów. Rodzaje antonimów. Pojęcie antonimii.

Ćwiczenie № 6.

Temat 7. Archaizmy i neologizmy. Pożyczka. Kryteria rozróżniania archaizmów. Klasyfikacja archaizmów. Pojęcie neologizmu i ich klasyfikacja. Typologia kredytów. Zapożyczenia obce (latynizmy, germanizmy, anglicyzmy). Internacjonalizmy.

Ćwiczenie № 7.

Temat 8. Polski socjolekt. Dialekt, powiedzenie, przysłówek. Slang młodzieżowy (uczniowie i studenci). Profesjonalne słownictwo. Słownictwo subkultur. Słownictwo wojskowe. Żargon. Argot. Deklinacja terytorialna języka polskiego.

Temat 9. Frazeologizmy, ich rodzaje i źródła powstania. Pojęcie frazeologii. Klasyfikacja jednostek frazeologicznych. Źródła frazeologii. Leksykografia polska. Rodzaje słowników. Podstawowe słowniki języka polskiego.

Ćwiczenie № 8.**Moduł treściowy 3. SŁOWOTWÓR**

Temat 10. Miejsce formy wyrazowej w systemie gramatycznym współczesnej polszczyzny. Słowotwór współczesnego języka polskiego: klasy derywacyjne i urządzenia słowotwórcze. Ogólna klasyfikacja instrumentów pochodnych. Pojęcie łańcucha słowotwórczego, gniazda słowotwórczego i produktywnego typu słowotwórczego.

Ćwiczenie № 9

Temat 11. Główne formalne sposoby słowotwórstwa. Przedrostek, przyrostek, przedrostek-sufiks, kompozycja (kompozycja podstawowa - zestawienie, kompozycja wyrazowa - kompozycja) itp. Słowotwórstwo rzeczowników: rodzaje słowotwórstwa rzeczowników. Tworzenie słów przymiotników. Derywacja czasowników: język polski na tle ukraińskiego. Tworzenie słów przysłówków.

Ćwiczenie № 10.**Moduł treściowy 3. MORFOLOGIA**

Temat 12. Ogólna charakterystyka systemu gramatycznego języka polskiego. Rzeczownik jako część mowy. Klasy leksykalno-gramatyczne rzeczowników, kategorie gramatyczne, ich hierarchia. Pojęcie jedności, mnogości, zbiorowości i gramatyczna kategoria liczby. Kategoria sprawy,

liczby. Reliktowe formy dualizmu (dualis). Kategoria rodzaju, jej wskaźniki i ich stosunek. Kategoria płci rzeczowników ze znaczeniem osoby. Specyficzna kategoria męsko-osobowa, morfologiczne i składniowe środki wyrazu oraz ich związek. Deklinacja rzeczowników. Podział na deklinacje, ich ogólna charakterystyka. Deklinacja rzeczowników deklinacji I-III. Korelacja kategorii nazw bytów/nieistot, rodzaju męsko-osobowego i liczby w deklinacji rzeczowników rodzaju męskiego. Tendencja do ujednolicania końcówek rzeczowników. Adaptacja morfologiczna rzeczowników zapożyczonych (kategoria płciowa, depluralizacja) i cechy ich deklinacji.

Ćwiczenie № 11.

Temat 13. Przymiotnik. Zaimek. Cechy leksykalno-semantyczne. Kategorie semantyczne i gramatyczne przymiotników. Specyfika deklinacji przymiotników, podstawowe odmiany fonetyczno-morfologiczne. Tworzenie stopni porównania. Syntetyczne, analityczne i uzupełniające formy przymiotników. Klasyfikacja według kategorii semantycznych, rodzaje zmiany słów. Deklinacja różnych klas zaimków w języku polskim. Pełne i krótkie formy zaimków osobowych, cechy ich użycia.

Ćwiczenie № 12.

Temat 14. Liczebnik jako część mowy. Cechy gramatyczne liczebnika, wielość powiązań gramatyczno-semantycznych liczebnika z innymi częściami języka. Kategorie semantyczne i strukturalne liczebników. Deklinacja liczebników różnych stopni w języku polskim. Specyfika koniugacji liczebników z rzeczownikami.

Ćwiczenie № 13.

Temat 15. Czasownik jako część mowy. Formy aktywne, odmienne i niezmiennie. Podstawy czasownika jako podstawa słowotwórcza form czasownikowych. Hierarchia systemu kategorii gramatycznych czasownika: forma, stan, osoba, czas, sposób, przechodność/nieprzechodność. Środki wyrażania znaczeń gramatycznych czasownika. Grupa leksykalno-semantyczna czasowników ruchu. Orientacyjny. Koniugacja czasowników w czasie teraźniejszym. Koniugacje czasowników I-III. Naprzemienność samogłosek i spółgłosek w podstawach czasu teraźniejszego. Czas przeszły czasowników. Forma przymiotnikowa na -l, jej tworzenie i użycie we współczesnej polszczyźnie (formy czasu przeszłego, czasu przyszłego, czasu warunkowego). Koniugacja czasowników w czasie przyszłym. Czasy przyszłe proste i złożone czasowników. Tryb rozkazujący czasowników. Morfologiczne formy trybu rozkazującego. Naprzemienność samogłosek i spółgłosek w podstawie. Tryb warunkowy czasowników i jego tworzenie. Miejsce imiesłowu warunkowego -by i końcówek osobowych. Odmienione formy czasownika. Przymiotniki czynne i bierne, ich tworzenie, cechy użytkowe. Rzeczowniki czasownikowe, ich przynależność kategoriowa i miejsce wśród innych form czasowników. Formy czasownika niezmiennego: bezokolicznik, jego typy morfologiczne; przysłówki. Specyfika tworzenia przysłówków form niedoskonałych i doskonałych. Czasowniki bezosobowe tworzą się z -nie, -to.

Ćwiczenie № 14.

Temat 16. Przysłówek jako część mowy. Znaczenie, cechy morfologiczne, rola składniowa i kategorie strukturalno-semantyczne przysłówków w języku polskim. Stopnie porównania przysłówków opisowych jakościowo. Syntetyczne i analityczne formy stopni porównania przysłówków (stopniowanie proste i opisowe).

Ćwiczenie № 15.

Temat 17. Słowa służbowe. Przyimek jako oficjalna część mowy różnicująca znaczenie form przypadku. Klasy i grupy przyimków według pochodzenia. Koniunkcja jako część mowy. Grupy spójników według znaczenia i roli składniowej. Spójniki ze względu na pochodzenie. Imiesłów jako część mowy. Grupy cząstek według znaczenia i zastosowania. Wykrzyknik jako część mowy. Znaczenie wykrzykników. Grupy wykrzykników według pochodzenia. Słowa foniczne. Specyfika użycia wykrzykników i słów onomatopeicznych w mowie.

Ćwiczenie № 16.

Moduł treściowy 5. SKŁADNIA

Temat 18. Główne jednostki syntaktyczne – frazy i zdania. Główne typy zwrotów w języku polskim. Zdanie jako podstawowa jednostka języka i mowy. Klasyfikacja jednostek komunikacyjnych (wypowiedzenie, zdanie, łącznik zdania, powiadomienie, wykrzyknienie). Rodzaje zdań według formy, modalności, struktury. Zdania proste i złożone. Zdania proste dwusylabowe i jednosylabowe.

Ćwiczenie № 17.

Temat 19. Podmiot i orzeczenie jako główne człony zdania, ich rodzaje. Zdania wtórne, ich rodzaje i rola w budowie zdania prostego. Główne schematy strukturalne zdań złożonych to złożony porządek porządkowy i złożony tryb łączący. Kolejność wyrazów w zdaniu, jej funkcja gramatyczna.

Ćwiczenie № 18.

Moduł treściowy 6. STYLISTYKA

Temat 20. Stylistyka jako dziedzina językoznawstwa. Kierunek stylistyki. Indywidualny styl autora i jego cechy. Podstawowe pojęcia stylistyczne: norma, styl, standardowy leksykon języka polskiego. Środki wyrazu i techniki stylistyczne. Rodzaje wartości. Komunikacja ustna i pisemna.

Ćwiczenie № 19.

Temat 21. Style funkcjonalne języka polskiego. Wersje mówione i pisane języka polskiego. Dzieje języka polskiego jako języka słowiańskiego i europejskiego: wspólne i różne. Wybór odpowiedniego historycznie, społecznie i psychologicznie stylu wypowiedzi. Specyfika stylu dziennikarskiego. Specyfika polskiego stylu naukowego. Specyfika posługiwania się stylem dziennikarskim języka polskiego, cechy charakterystyczne. Cechy i typy stylu administracyjnego, główne formy używanych wyrazów: życiorys, autobiografia. Kształtowanie się stylu administracyjnego języka polskiego. Funkcje, cechy charakterystyczne i zasady różnicowania stylu administrowania. Klasyfikacja i specyfika użycia środków i technik stylistycznych. Skład, plan i streszczenie tekstu. Struktura tekstu jako kompletnego stwierdzenia. Bilans części tekstu w zależności od gatunku mowy.

Ćwiczenie № 20-21.

8. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин					
	денна форма					
	усього	у тому числі				
		л	п	лаб	інд	с.р.
1	2	3	4	5	6	7
Moduł treściowy 1. Fonetyka						
Temat 1. Specyfika polskiego systemu fonetycznego.	11	2	2			7
Temat 2. Dźwięki spółgłoskowe języka polskiego.	11	2	2			7
Temat 3. Akcent w języku polskim.	11	2	2			7
Temat 4. System fonologiczny języka polskiego.	11	2	2			7
Razem według modułu treściowego 1	44	8	8			28
Moduł treściowy 2. Leksykologia						
Temat 5. Przedmiot leksykologii.	11	2	2			7
Temat 6. Polisemia i homonimia. Synonimia. Antonimia.	11	2	2			7
Temat 7. Archaizmy i neologizmy.	11	2	2			7
Temat 8. Polski socjolekt.	9	2				7
Temat 9. Frazeologizmy, ich rodzaje i źródła powstania.	13	4	2			7
Razem według modułu treściowego 2	55	12	8			35
Moduł treściowy 3. Słowotwórczość						
Temat 10. Miejsce formy wyrazowej w systemie gramatycznym współczesnej polszczyzny.	11	2	2			7
Temat 11. Główne formalne sposoby słowotwórczości.	12	2	2			8

Razem według modułu treściowego 3	23	4	4			15
Moduł treściowy 4. Morfologia						
Temat 12. Ogólna charakterystyka systemu gramatycznego języka polskiego. Rzeczownik jako część mowy.	12	2	2			8
Temat 13. Przymiotnik. Zaimek.	12	2	2			8
Temat 14. Liczebnik jako część mowy.	12	2	2			8
Temat 15. Czasownik jako część mowy.	12	2	2			8
Temat 16. Przysłówek jako część mowy.	12	2	2			8
Temat 17. Słowa służbowe.	12	2	2			8
Razem według modułu treściowego 4	72	12	12			48
Moduł treściowy 5. Składnia						
Temat 18. Główne jednostki syntaktyczne – frazy i zdania.	12	2	2			8
Temat 19. Podmiot i orzeczenie jako główne człony zdania, ich rodzaje.	12	2	2			8
Razem według modułu treściowego 5	24	4	4			16
Moduł treściowy 6. Stylistyka						
Temat 20. Stylistyka jako dziedzina językoznawstwa.	11	2	2			7
Temat 21. Style funkcjonalne języka polskiego.	13	2	4			7
Razem według modułu treściowego 6	24	4	6			14
Razem	240	42	42			156

9. Перелік питань для семінарських занять

№ з/п	Назва питань	Кількість годин
	Семінарські заняття не передбачені	

10. Перелік питань для практичних занять

№ з/п	Назва питань	Кількість годин
1.	Specyfika polskiego systemu fonetycznego.	2
2.	Dźwięki spółgłoskowe języka polskiego.	2
3.	Akcent w języku polskim.	2
4.	System fonologiczny języka polskiego.	2
5.	Przedmiot leksykologii.	2
6.	Polisemia i homonimia. Synonimia. Antonimia.	2
7.	Archaizmy i neologizmy.	2
8.	Frazeologizmy, ich rodzaje i źródła powstania.	2
9.	Ogólna charakterystyka systemu gramatycznego języka polskiego. Rzeczownik jako część mowy.	2
10.	Przymiotnik. Zaimek.	2
11.	Liczebnik jako część mowy.	2
12.	Czasownik jako część mowy.	2
13.	Przysłówek jako część mowy.	2
14.	Słowa służbowe.	2
15.	Miejsce formy wyrazowej w systemie gramatycznym współczesnej polszczyzny.	2
16.	Główne formalne sposoby słowotwórstwa.	2
17.	Główne jednostki syntaktyczne – frazy i zdania.	2
18.	Podmiot i orzeczenie jako główne człony zdania, ich rodzaje.	2

19.	Stylistyka jako dziedzina językoznawstwa.	2
20-21.	Style funkcjonalne języka polskiego.	4
Разом		42

11. Перелік питань для лабораторних занять

№ з/П	Назва питань	Кількість годин
	Лабораторні заняття не передбачені	

12. Самостійна робота

Вагомим компонентом фундаментальної підготовки студентів є активне запровадження в систему академічної освіти їх самостійної теоретичної і практичної роботи.

Метою самостійної роботи студента є: навчитися читати, аналізувати граматичний, лексичний матеріал, сприймати на слух іншомовне спілкування, писати короткі тексти на запропоновані теми, робити висновки.

Самостійна робота передбачає:

- попередню підготовку до практичних занять;
- виконання завдань і вправ в позааудиторний час;
- підготовку до обговорення окремих теоретичних тем;
- самостійне вивчення окремих теоретичних тем курсу;
- підготовка до виконання модульної контрольної роботи (тестування);
- відвідування консультацій (згідно графіку консультацій кафедри);
- підготовка до складання диференційованого заліку, екзамену.

Питання для самостійного вивчення студентами

№ з/П	Назва питань	Кількість годин
1.	Sposoby odtwarzania polskich samogłosek nosowych w strumieniu mowy	7
2.	Główne odmiany funkcjonalne odmian samogłosek i spółgłosek w języku polskim	7
3.	Akcentowanie wyrazów zapożyczonych, upraszczanie grup spółgłosek	7
4.	Słowniki ortograficzne języka polskiego	7
5.	Pojęcie semantyki	7
6.	Pojęcie antonimii i synonimii	7
7.	Internacjonalizmy	7
8.	Deklinacja terytorialna języka polskiego	7
9.	Podstawowe słowniki frazeologiczne języka polskiego	7
10.	Pojęcie łańcucha słowotwórczego, gniazda słowotwórczego i produktywnego typu słowotwórczego	7
11.	Tworzenie słów przysłówków	8
12.	Adaptacja morfologiczna rzeczowników zapożyczonych (kategoria płciowa, depluralizacja) i cechy ich deklinacji	8
13.	Pełne i krótkie formy zaimków osobowych, cechy ich użycia	8
14.	Specyfika koniugacji liczebników z rzeczownikami	8
15.	Specyfika tworzenia przysłówków form niedoskonałych i doskonałych	8
16.	Syntetyczne i analityczne formy stopni porównania przysłówków (stopniowanie proste i opisowe)	8
17.	Specyfika użycia wykrzykników i słów onomatopiecznych w mowie	8

18.	Zdania proste dwusylabowe i jednosylabowe	8
19.	Kolejność wyrazów w zdaniu, jej funkcja gramatyczna	8
20.	Komunikacja ustna i pisemna	7
21.	Bilans części tekstu w zależności od gatunku mowy	7
Разом		156

13. Індивідуальні завдання

Не передбачено планом

14. Методи навчання

При викладанні дисципліни застосовуються словесні (пояснювально-ілюстративний, репродуктивний), наочні (демонстративний, ілюстративний) та практичні (метод проблемного викладення, частково-пошуковий, або евристичний, дослідницький, аналітичний, дедуктивний) методи навчання.

Словесні та наочні методи навчання використовуються під час практичних занять, індивідуальних та групових консультацій, практичні – при здійсненні студентами самостійної роботи та виконанні індивідуальних завдань.

Під час проведення занять використовуються розповідь і пояснення.

Активні методи навчання: дискусія, мозковий штурм тощо.

15. Методи контролю

Поточний контроль успішності засвоєння студентами навчального матеріалу може здійснюватися шляхом опитування й оцінювання знань студентів під час практичних занять, оцінювання виконання студентами самостійної роботи та індивідуальних завдань, проведення і перевірки письмових контрольних робіт, тестування або в ході індивідуальних співбесід зі студентами під час консультацій. Вибір конкретних форм і методів поточного контролю знань студентів залежить від викладача і доводиться до їхнього відома на першому практичному занятті. Модульний контроль є частиною поточного контролю і має на меті перевірку засвоєння студентом певної сукупності знань та вмінь, що формують відповідний модуль. Він реалізується шляхом проведення спеціальних контрольних заходів (у формі тестування чи написання студентами контрольних робіт), проводиться наприкінці кожного змістового модулю за рахунок аудиторних занять або самостійної роботи для дистанційної форми навчання, під час групових консультацій або ж за рахунок часу, відведеного на самостійну роботу студентів. На підставі результатів модульного контролю здійснюється міжсесійний контроль (атестація).

Підсумковий контроль здійснюється у формі семестрового екзамену та диференційованого заліку.

16. Розподіл балів, які отримують студенти за дисципліну

Нарахування балів*

з навчальної дисципліни «Теоретичний курс польської мови (фонетика, лексикологія, граматики, стилістика)» за видами робіт

7 семестр

<i>Види</i>	<i>Перелік тем</i>
-------------	--------------------

робіт/контролю	Temat 1. Specyfika polskiego systemu	Temat 2. Dźwięki spółgłoskowe języka polskiego.	Temat 3. Akcent w języku polskim.	Temat 4. System fonologiczny języka	Temat 5. Przedmiot leksykologii.	Temat 6. Polisemia i homonimia. Synonimia.	Temat 7. Archaizmy i neologizmy.	Temat 8. Polski socjolekt.	Temat 9. Frazeologizmy, ich rodzaje i źródła	Temat 10. Miejsce formy wyrazowej w systemie gramatycznym	Temat 11. Główne formalne sposoby słotwórstwa.
	Змістовий модуль 1				Змістовий модуль 2				Змістовий модуль 3		
	Практичне заняття										
	1	2	3	4	5	6	7		8	9	10
Опитування	3	3	3	3	3	3	3		3	3	3
Виконання практичних завдань	1	1	1	1	1	1	1		1	1	1
Виконання завдань самостійної роботи (оцінюється за фактом виконаних і зданих робіт)	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Творче завдання								4			
Модульна робота				5					5		5
Всього за темами	5	5	5	10	5	5	5	5	10	5	10
Всього за модулями 1-3	25				30				15		
Диференційований залік	30										
Всього за результатами вивчення навчальної дисципліни	100										

*В Таблиці вказана максимальна кількість балів, які можна набрати за видами робіт

Шкала та критерії оцінювання відповіді за результатами опитування

Бали	Критерії оцінювання
3	Питання розкрито повністю, що свідчить про відмінне засвоєння матеріалу відповідно вказаних програмних результатів навчання. Студент вільно володіє науково-понятійним апаратом.
2	Питання розкрито із несуттєвими зауваженнями, що свідчить про добре засвоєння матеріалу відповідно вказаних програмних результатів навчання. Студент вільно володіє науково-понятійним апаратом.
1	Механічне відтворення матеріалу з помилками, що свідчить про задовільне засвоєння матеріалу відповідно вказаних програмних результатів навчання. Неточності у

	використанні науково-понятійного апарату.
0	Відсутність відповіді на теоретичне питання, що не дає можливість оцінити формування компетентностей та отримання програмних результатів навчання у здобувача вищої освіти.

Шкала та критерії оцінювання виконання практичних завдань

Бали	Критерії оцінювання
1	Виконано завдання практичного заняття в повному обсязі, належним чином оформлено висновки, в яких відображено здатність до практичного застосування отриманих знань.
0,5	Виконано завдання практичного заняття із несуттєвими помилками або не в повному обсязі, оформлено висновки, які частково розкривають практичне завдання.
0	Не виконано завдання практичного заняття або виконано із суттєвими помилками.

Шкала та критерії оцінювання виконання завдань самостійної роботи

Бали	Критерії оцінювання
1	Виконання завдань самостійної роботи здійснене у повному обсязі, не містить помилок, що дає можливість оцінити формування компетентностей та отримання програмних результатів навчання у здобувача вищої освіти на високому рівні.
0,5	Виконання завдань самостійної роботи здійснене не у повному обсязі, містить несуттєві помилки, що дає можливість оцінити рівень формування компетентностей та отримання програмних результатів навчання у здобувача вищої освіти як достатній.
0	Завдання самостійної роботи не виконано та/або результати не відповідають поставленим завданням та/або завдання виконано із суттєвими помилками.

Шкала та критерії оцінювання модульної роботи

Бали	Критерії оцінювання
5	Відповідь надана у письмовій формі, повна (90% і більше потрібної інформації) та правильна.
4	Відповідь надана у письмовій формі, достатньо повна (74% і більше потрібної інформації) або повна з незначними неточностями.
3	Відповідь надана у письмовій формі, неповна (60% і більше потрібної інформації) з несуттєвими помилками.
2	Відповідь надана у письмовій формі, коротка (59% і менше потрібної інформації) із помилками.
1	Відповідь надана у письмовій формі, коротка (34% і менше потрібної інформації) із суттєвими помилками.
0	Відповідь відсутня.

Шкала та критерії оцінювання творчого завдання

Бали	Критерії оцінювання
4	Питання розкрито повністю, що свідчить про відмінне засвоєння матеріалу відповідно вказаних програмних результатів навчання. Студент вільно володіє науково-понятійним апаратом.
3	Питання розкрито із несуттєвими зауваженнями, що свідчить про достатнє засвоєння матеріалу відповідно вказаних програмних результатів навчання. Студент вільно володіє науково-понятійним апаратом.
2	Відтворення матеріалу з помилками, що свідчить про середнє засвоєння матеріалу відповідно вказаних програмних результатів навчання. Неточності у використанні науково-понятійного апарату.

1	Механічне відтворення матеріалу із суттєвими помилками, що не дає можливість оцінити формування компетентностей та отримання програмних результатів навчання у здобувача вищої освіти.
0	Відсутність виконання завдання.

Шкала та критерії оцінювання знань здобувачів вищої освіти за результатами складання диференційованого заліку

Завдання	Бали	Критерії оцінювання
1. Тестування	0-10	Кожна правильна відповідь оцінюється у фіксовану кількість балів (1×10=10), правильність відповідей перевіряється відповідно до ключа тестів.
1. Питання макс. 20 балів	18-20	Питання розкрите повністю, відповідь обґрунтована, логічно побудована, що свідчить про високий засвоєння матеріалу відповідно вказаних програмних результатів навчання.
	15-17	Питання розкрите, матеріал викладений у логічній послідовності, відповідь правильна або із незначними неточностями, що свідчить про достатній рівень засвоєння матеріалу відповідно вказаних програмних результатів навчання.
	12-14	Питання розкрите в цілому, відповідь містить несуттєві помилки, що свідчить про середній рівень засвоєння матеріалу відповідно вказаних програмних результатів навчання.
	0-11	Механічне відтворення матеріалу із суттєвими помилками, що не може свідчити про формування компетентностей та отримання програмних результатів навчання у здобувача вищої освіти.

8 семестр

[illegible]

зданих робіт)										
Модульна робота						5				5
Всього за темами	4	4	4	4	4	9	4	4	4	9
Всього за модулями 4-6	29						8		13	
Екзамен	50									
Всього за результатами вивчення навчальної дисципліни	100									

*В Таблиці вказана максимальна кількість балів, які можна набрати за видами робіт

Шкала та критерії оцінювання усного опитування

Бали	Критерії оцінювання
3	Питання розкрито повністю, що свідчить про відмінне засвоєння матеріалу відповідно вказаних програмних результатів навчання. Студент вільно володіє науково-понятійним апаратом.
2	Питання розкрито із несуттєвими зауваженнями, що свідчить про добре засвоєння матеріалу відповідно вказаних програмних результатів навчання. Студент вільно володіє науково-понятійним апаратом.
1	Механічне відтворення матеріалу з помилками, що свідчить про задовільне засвоєння матеріалу відповідно вказаних програмних результатів навчання. Неточності у використанні науково-понятійного апарату.
0	Відсутність відповіді на теоретичне питання, що не дає можливість оцінити формування компетентностей та отримання програмних результатів навчання у здобувача вищої освіти.

Шкала та критерії оцінювання виконання завдань самостійної роботи

Бали	Критерії оцінювання
1	Виконання завдань самостійної роботи здійснене у повному обсязі, не містить помилок, що дає можливість оцінити формування компетентностей та отримання програмних результатів навчання у здобувача вищої освіти на високому рівні.
0,5	Виконання завдань самостійної роботи здійснене не у повному обсязі, містить несуттєві помилки, що дає можливість оцінити рівень формування компетентностей та отримання програмних результатів навчання у здобувача вищої освіти як достатній.
0	Завдання самостійної роботи не виконано та/або результати не відповідають поставленим завданням та/або завдання виконано із суттєвими помилками.

Шкала та критерії оцінювання модульної контрольної роботи

Бали	Критерії оцінювання
5	Відповідь надана у письмовій формі, повна (90% і більше потрібної інформації) та правильна.
4	Відповідь надана у письмовій формі, достатньо повна (74% і більше потрібної інформації) або повна з незначними неточностями.
3	Відповідь надана у письмовій формі, неповна (60% і більше потрібної інформації) з несуттєвими помилками.
2	Відповідь надана у письмовій формі, коротка (59% і менше потрібної інформації) із помилками.
1	Відповідь надана у письмовій формі, коротка (34% і менше потрібної інформації) із

	суттєвими помилками.
0	Відповідь відсутня.

**Шкала та критерії оцінювання знань здобувачів вищої освіти
за результатами складання екзамену**

Завдання	Бали	Критерії оцінювання
1. Тестування	0-10	Кожна правильна відповідь оцінюється у фіксовану кількість балів (1×10=10), правильність відповідей перевіряється відповідно до ключа тестів.
2, 3. Питання макс. по 20 балів	18-20	Питання розкрито повністю, відповідь обґрунтована, логічно побудована. Студент у повній мірі використовує фонетичний, граматичний, лексичний інструментарій, демонструє обізнаність та правильно використовує фразеологізми та фразеологічні звороти, що свідчить про високий засвоєння матеріалу відповідно вказаних програмних результатів навчання.
	15-17	Питання розкрито, матеріал викладений у логічній послідовності, відповідь правильна або із незначними неточностями. Студент правильно використовує фонетичний, граматичний, лексичний інструментарій, що свідчить про достатній рівень засвоєння матеріалу відповідно вказаних програмних результатів навчання.
	12-14	Питання розкрито в цілому, відповідь містить несуттєві помилки. Студент правильно використовує граматичний і лексичний інструментарій, що свідчить про середній рівень засвоєння матеріалу відповідно вказаних програмних результатів навчання.
	0-11	Механічне відтворення матеріалу із суттєвими помилками, що не може свідчити про формування компетентностей та отримання програмних результатів навчання у здобувача вищої освіти.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою для екзамену, диференційованого заліку, курсового проекту (роботи), практики
90 – 100	A – відмінно	5 – відмінно
82-89	B – дуже добре	4 – добре
74-81	C – добре	
64-73	D – задовільно	3 – задовільно
60-63	E – достатньо	
35-59	FX – незадовільно з можливістю повторного складання	2 – незадовільно
0-34	F - незадовільно з обов’язковим повторним вивченням дисципліни	

Правила модульно-рейтингового оцінювання знань

Загальна трудомісткість дисципліни – 100 балів, із них:

– при підсумковому контролі у вигляді екзамену 50 балів відведено на поточний контроль, а 50 балів – на підсумковий (для допуску до екзамену необхідно мати не менше 25 балів поточної успішності);

– при семестровому контролі у вигляді диференційованого заліку 70 балів відведено на поточний контроль, а 30 балів – на підсумковий (для допуску до диференційованого заліку необхідно мати не менше 35 балів поточної успішності).

1. Поточний контроль. Бали, отримані впродовж семестру, за видами навчальної діяльності розподіляються наступним чином (розподіл орієнтовний): - робота на семінарських (практичних, лабораторних) заняттях (усні відповіді, виконання практичних завдань, захист лабораторних робіт, а в разі їх пропусків з поважної причини – індивідуальні співбесіди на консультаціях за темами відповідних занять), виконання контрольних робіт для дистанційної форми навчання – до 50 (70) балів.

Присутність на лекціях і семінарах не оцінюється в балах. Пропуски занять підлягають обов'язковому відпрацюванню в індивідуальному порядку під час консультацій. Пропущене заняття має бути відпрацьоване впродовж двох наступних тижнів. При тривалій відсутності студента на заняттях з поважної причини встановлюється індивідуальний графік відпрацювання пропусків, але не пізніше початку екзаменаційної сесії.

Студент, який повністю виконав програму навчальної дисципліни і отримав достатню рейтингову оцінку (не менше 25 балів у випадку екзамену та 35 балів у випадку диференційованого заліку), допускається до підсумкового контролю з дисципліни.

2. Підсумковий контроль. Підсумковим контролем є диференційований залік у 7 і семестровий екзамен у 8 семестрах. Він здійснюється відповідно до вимог «Положення про організацію освітнього процесу в Національному університеті «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка».

17. Методичне забезпечення

1. Болотнікова А.П. Навчально-методичний посібник «Польська мова (рівень A0-A1)» для студентів усіх спеціальностей. Полтава : Національний університет імені Юрія Кондратюка, 2023. 144 с.

18. Рекомендована література

Базова

1. Derwodejowa M., Gałczyńska A. i in. Język polski. Kompendium. Warszawa, 2005. 567 s.
2. Dunaj B. Rozwój systemu fonetyczno-fonologicznego polszczyzny XX wieku. Polszczyzna XX wieku. Ewolucja i perspektywy rozwoju. Warszawa, 2001. S. 75-83.
3. Fonetyka: D. Ostaszewska, J. Tambor, Fonetyka i fonologia współczesnego języka polskiego, Warszawa 2000; B. Dunaj, Gramatyka współczesnego języka polskiego. cz. 1. Fonetyka i fonologia, Tarnów 2015 (lub późniejsze); B. Dunaj, Zasady poprawnej wymowy polskiej, „Język Polski” LXXXVI, 2006, z.3, s.161-172.
4. Fonetyka języka polskiego (teoria i ćwiczenia) / Фонетика польської мови (теорія і практика): навчально-методичний посібник / укладач Н. О. Стахнюк. Кам'янець-Подільський: Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка, 2024. 91 с.
5. Chojnacka-Kuraś, M., Falkowska, M., Heliasz-Nowosielska, C., Jabłońska, M., Wójcicka, A. (red.) (2017). Gramatyka opisowa języka polskiego w ćwiczeniach. Wydawnictwo Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego. 127 s.
6. Jassem W. Podstawy fonetyki akustycznej. Warszawa, 1973. 167 s.
7. Harrison L. Podstawy Języka Polskiego: Morfologia, Stylistyka i Literatura. Warszawa : Ridero IT Solution, 2024. 120 s.
8. Karpowicz T. Kultura języka polskiego. Wymowa, ortografia, interpunkcja. Warszawa, 2009. 234 s.

9. Klebanowska B. Interpretacja fonologiczna zjawisk fonetycznych w języku polskim. Warszawa, 1990. 188 s.
10. Klebanowska B., Kochański W., Markowski A. O dobrej i złej polszczyźnie. Warszawa, 1985. S. 19-71.
11. Klemensiewicz Z., Urbańczyk S. Prawidła poprawnej wymowy polskiej. Kraków, 1995. 146 s.
12. Kołaczek E. TESTUJ SWÓJ POLSKI – Fonetyka. Kraków : Prolog, 2024. 168 s.
13. Maciołek M. Słowotwórstwo w nauczaniu języka polskiego jako obcego - ograniczenia i możliwości, Roczniki Humanistyczne, KUL, vol. 69, no. 10, 2021, pp. 57-72.
14. Madelska L. Odkrywamy język polski. Gramatyka dla uczących (się) języka polskiego jako obcego. Prolog. Szkoła języków obcych, 2022. 204 s.
15. Nagórko A. Podręczna gramatyka języka polskiego. Warszawa, 2022. 344 s.
16. Szpyra-Kozłowska J. Wprowadzenie do współczesnej fonologii. Lublin, 2002. 202 s.
17. Tambor J., Ostaszewska D., Fonetyka i fonologia współczesnego języka polskiego, Warszawa 2004.
18. Wróbel H. Gramatyka języka polskiego. Kraków, 2001. 198 s.
19. Współczesny język polski / red. J. Bartmiński. Wyd.6. Lublin 2022. s.

Допоміжна

1. Болотнікова А.П., Бечкало Н.В., Маркіна А.І., Сидорова А.К. Особливості перекладу фразеологічних одиниць із зоонімами. Молодий вчений. 2020. № 7.1 С. 20–23.
2. Болотнікова А.П., Лотош М. Особливості фразеологічних одиниць із зоонімами «домашні тварини» у сучасній польській мові. Молодий вчений. 2020. № 7.1 С. 24–27.
3. Bogusławska E. Adaptacja fonetyczna i graficzna pożyczek angielskich w języku polskim i czeskim. Poradnik Językowy. 1994. z. 8. S. 1-15.
4. Grzesiak I. Głusi jako mniejszość językowa posługująca się językiem migowym. Polska Polityka Komunikacyjnojęzykowa wobec Wyzwań XXI wieku. Warszawa, 2005. S. 355-361.
5. Język polski. Najnowsze dzieje języków słowiańskich. Opole, 2001. S. 65-76.
6. Miodek J. Audycja, audytor, audytywny. Słowo jest w człowieku. Poradnik językowy. Wrocław, 2007. S. 277-278.
7. Miodek J. „Dżakobs Kronung”. Słowo jest w człowieku. Poradnik językowy. Wrocław, 2007. S. 276-277.
8. Miodek J. „Eekanie” i akcentowanie. Słowo jest w człowieku. Poradnik językowy. Wrocław, 2007. S. 267-268.
9. Perlin J. Czy zwarcie krtaniowe jest fonemem w języku polskim. Poradnik Językowy. 1997. z.6. S. 26-29.
10. Perlin J. O psychicznym obrazie dźwięków, czyli kiedy Polacy nie palatalizują n przed i. Poradnik Językowy. 1997. z.5. S. 43-45.
11. Pietrus B. Powszechny dostęp do leczenia zaburzeń w komunikowaniu się osób jaskających się w Polsce – fikcja czy realna rzeczywistość? Polska polityka komunikacyjnojęzykowa wobec wyzwań XXI wieku. Warszawa, 2005. S. 376-382.
12. Rutkowski P. O strukturze sylaby. Poradnik Językowy. 2000. z. 3. S. 16-26.
13. Smoleń S. Wymowa lektorów i spikerów stacji RMF FM. Współczesna polszczyzna: stan, perspektywy, zagrożenia. Pod red. Z. Cygal-Krupy. Kraków-Tarnów, 2008. S. 197-205.

19. Інформаційні ресурси

1. Сторінка курсу на платформі Moodle: <https://dist.nupp.edu.ua/course/view.php?id=5273>
www.superlinguist.com;
www.twirpx.com;
www.uztranslations.com;

www.longman.com/dictionaries;
www.collinsdictionary.com;
<http://onlineslangdictionary.com>.